

Men tillige rejser der sig et andet Spørgsmaal i Aar i stærkere Grad end tidligere, det er den Arbejdsløshed, der breder sig indenfor Industrien. Denne er i mangfoldige Tilfælde blevet søgt bekæmpet ved, at man har nedsat Arbejdstiden, og det er kun heldigt, at man søger at gøre dette i saa vid Udstrækning som muligt. Forholdene har jo ogsaa i mange Henseender i lang Tid været saa gode paa disse Omraader, at man maa forvente, at Virksomhederne ogsaa er interesserede i at søge at holde Arbejderne i Gang saa længe som muligt, ligesom ogsaa Arbejderne fra deres Side har vist fuld Villighed til at forhandle om disse Indskrænkninger af Arbejdstiden.

Der vil dog trods dette Arbejde, som man saaledes vil søge at faa i Gang overalt eller holde i Gang i saa vidt Omfang som muligt, desværre sikkert i mangfoldige Tilfælde være Nødvendighed for at komme navnlig Forsørgerne til Hjælp, og det vil derfor ogsaa blive nødvendigt, at man fra Statens Side yder ekstraordinær Hjælp i saa Henseende. Arbejdsløsheden er for Tiden i alt væsentligt af samme Størrelse som i Fjor, procentvis vel, men absolut set noget højere. Der er i alt pr. 1. December ca. 3 000 arbejdsløse mere end i Fjor, og der er 3 700 flere her i København, idet Forholdet har forskubbet sig noget i den Henseende. Men dertil kommer, at der er et Antal — som jeg i en tidligere Oplysning til Rigsdagen satte til en 3 000—4 000 —, som har opbrugt hele deres Arbejdsløshedsunderstøttelse. Dernæst et ikke helt ringe Antal — hvor mange kan ikke opgives —, der ikke har meldt sig som arbejdsløse, fordi de har villet opspare deres Ret til at hæve Arbejdsløshedsunderstøttelse til senere under Indtryk af den truende Arbejdsløshed. Jeg maa sige, at dette er et Lyspunkt, og det vidner om, at man ad Forsikringsvejen under noget mere normale Forhold end de øjeblikkelige kan gøre sig Haab om, at man kan komme igennem ved de ordinære Hjælpe midler, vi i øvrigt har skåbt.

Det andet Lovforslag, jeg skal fremsætte, gaar da ud paa at give *midlertidigt Statstilskud i Anledning af Arbejdsløsheden*. Disse Tilskud foreslaas givet gennem Hjelpekasserne i Vintermaanederne Januar, Februar og Marts. Arbejdsløshedskasserne bør vi efter min Mening holde som Forsikringskasser; efter de umormale Forhold, vi har haft, har det vist sig, at de vil være for svage til, at vi kan gaa til i Vinter at bygge videre paa Forsikringsgrundlaget. Det vilde være ønskeligt, hvis vi kunde gøre det, hvis vi kunde sige som saa:

Kassernes Tilstand er saadan, at de kan gaa noget op med Tilskuddene til deres Medlemmer, og vi bliver derfor paa Forsikringsgrundlaget og fastholder det. Men ved de Overvejelser, som er blevet anstillet i Anledning af dette Forhold, har det vist sig, at man ikke har turdet bygge paa, at Kasserne endnu var blevet stærke nok til, at man kunde gøre dette, og under disse Forhold er det her foreslaaet at støtte Hjelpekasserne i Overensstemmelse med de Udtalelser, som ogsaa tidligere er fremkommet fra vor Side, at naar vi skulde komme ind paa at fortsætte med megen ekstraordinær Hjælp, da skal den ydes gennem Hjelpekasserne. Ved Revisionen af Arbejdsløshedskasseloven til Efteraaret vil vi da kunne komme ind paa Forhandlinger om, hvordan vi skal søge at styrke Arbejdsløshedskassernes Stilling noget, saaledes at de i højere Grad end nu kan yde tilstrækkeligt Værn imod Arbejdsløshed, og det mener jeg kan lade sig gøre paa forskellig Maade. Jeg skal ikke indbyde til nogen Diskussion om det i dette Øjeblik, fordi jeg mener, det er rigtigst, at vi nu holder os til disse kendte Veje, som jeg i Øjeblikket vil foreslaa, at vi skal bevæge os paa; men jeg mener, at naar Revisionen kommer, kan der være forskellige Maader at styrke disse Kasser paa. Jeg mener saaledes, at Erfaringen har vist, at det vilde være naturligt, at man ogsaa fra Arbejdsgivernes Side gav et Bidrag til disse Kassers fortsatte og sikre Eksistens.

Naar det her er foreslaaet at gaa den Vej at benytte Hjelpekasserne, er det ogsaa i Overensstemmelse med den Resolution, der blev vedtaget paa Arbejdsløshedskassernes Aarsmøde. Ganske vist foreslog man dette under en Følelse af, at man som Arbejdsløshedskasseledelse havde været Genstand for en saa voldsom og ubillig Kritik under de foregaaende Tider, at man ikke kunde tænke sig at fortsætte med en ekstraordinær Ydelse. Jeg mener nu, at de Betragtninger, man var inde paa i saa Henseende, ikke var rigtige. Der har nok været megen Kritik af alle disse Forhold, og der har været mange Ulemper, og der har ogsaa været mange Misbrug; men der har dog altid været en Anerkendelse af, at Arbejdsløshedskassernes Ledelse gjorde, hvad de kunde, for at bøde paa de Forhold, man var inde i. Ved Siden heraf har ogsaa Hjelpekasserne udtalt sig om dette Forhold ved det Møde, som Byhjelpekassernes delegerede havde i Odense i Efteraaret. Ved dette Møde erklærede de sig villige til at administrere et ekstra-